05/07/2019

Μητρ.Βεροίας: “Ο Άγιος Αθανάσιος κατόρ-θωσε να αναμορφώσει όχι μόνο τό Αγιο Όρος αλλά και τον μονα-χισμό της εποχής του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 5 Ιουλίου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου και του Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου στη Μικρή Σάντα του Δήμου Βεροίας.

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στο ηρώο που βρίσκεται παραπλεύρως του Ναού.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Μέγας μέν Ἀντώνιος, ἀρχή Πα-τέρων, θεῖος δ᾽ Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος».

Μέ τούς στίχους αὐτούς ἐγκω-μιά-ζει ὁ ἱερός συναξαριστής τόν ἑορ-ταζόμενο σήμερα καί τιμώ-με-νο, ἰδιαιτέρως ἐδῶ στή Μικρή Σά-ντα, μέγα ὅσιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὅσιο Ἀθανάσιο τόν Ἀθωνίτη.

Τόν ἐγκωμιάζει παραλληλίζο-ντάς τον μέ τόν ὅσιο Ἀντώνιο, ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη μέγας διδάσκα-λος καί στυλοβάτης τοῦ ὀρθο-δό-ξου μοναχισμοῦ τῶν πρώτων αἰώ-νων. Καί αὐτό συμβαίνει, γιατί ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος ὑπῆρξε ὁ θεμε-λιωτής τοῦ μοναχισμοῦ στό Ἅγιο Ὄρος, ὑπῆρξε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος οἰ-κοδόμησε μέ κόπους πολλούς καί δυ-σκολίες ἀνυπέρβλητες τήν ἀρ-χαιότερη καί μεγαλύτερη Μονή στόν Ἄθωνα, τή Μονή τῆς Με-γί-στης Λαύρας, καί ἀγωνίσθηκε γιά νά κατοχυρώσει τά δικαιώ-ματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν μονα-χῶν, ὥστε νά εἶναι σεβαστά ἀπό τήν κρατική ἐξουσία.

Ἡ προσφορά του αὐτή στόν ὀρ-θόδοξο μοναχισμό καί ἰδιαιτέρως στόν ἁγιορειτικό μοναχισμό ἀπο-δει-κνύεται ἀκόμη μεγαλύτερη, ἄν σκεφθεῖ κανείς πόσες δυσκολίες ἀντιμετώπισε καί πόσες θυσίες ἔκα-νε γιά νά ἐπιτύχει αὐτό τό ὁποῖο ἐπέτυχε, γιά νά μεταβάλει δηλαδή ἕνα ὄρος ὑψηλό καί δύσ-βατο, ὅπως ὁ Ἄθως, σέ ἕνα ὄρος πνευματικό, σέ ἕνα ὄρος θείων ἀναβάσεων, σέ ἕνα ὄρος θείων με-ταμορφώσεων,

ἀλλά καί σέ ἕνα λει-μώνα θείων ἀρετῶν.

Ἕνας ἄνθρωπος ἦταν ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος, καί ὅμως ἐπέτυχε τό δύ-σκολο αὐτό ἐγχείρημα. Ἕνας ἄνθρωπος ἦταν καί ὅμως κατόρ-θωσε νά ἀναμορφώσει ὄχι μόνο τό Ἅγιο Ὄρος ἀλλά καί τόν μονα-χισμό τῆς ἐποχῆς του. Ἕνας ἄν-θρωπ-ος ἦταν καί ὅμως κατόρθωσε νά γίνει ὑπόδειγμα ἀλλαγῆς γιά τή ζωή χιλιάδων ἀνθρώπων, πού ἀκολούθησαν τό παράδειγμά του καί ἔζησαν τόν βίο τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἁγιότητος.

Πῶς ὅμως τό κατόρθωσε αὐτό ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος; Πῶς κατόρθωσε αὐτή τή μεγάλη ἀλλαγή;

Τήν κατόρθωσε, γιατί πρῶτα ἀπό ὅλα ἀγωνίσθηκε καί ἄλλαξε τόν ἑαυτό του καί τή ζωή του.

Καταγόταν ἀπό ἀριστοκρατική οἰ-κογένεια ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος. Ἦταν μορφωμένος καί ἦταν συνη-θισμένος νά ζεῖ μέ ὅλες τίς ἀνέ-σεις τοῦ κόσμου. Εἶχε ὅλα ἐκεῖνα τά χαρίσματα καί τά χαρακτηριστικά πού τοῦ ἐξασφάλιζαν μία σταδιο-δρο-μία λαμπρή καί μία ζωή εὐχά-ριστη.

Καί ὅμως ὁ ὅσιος δέν δελεάσθηκε ἀπό ὅλα αὐτά. Δέν ἐνέδωσε στίς προ-κλήσεις τοῦ κόσμου, τῆς δόξας καί τῶν τιμῶν του. Δέν ἄφησε τόν ἑαυτό του νά συσχηματισθεῖ μέ τόν κόσμο καί τήν ἁμαρτία. Πί-στευε στόν λόγο τοῦ Κυρίου ὅτι τί-ποτε δέν ἔχει νά κερδίσει ὁ ἄν-θρω-πος, ἀκόμη καί ἄν κερδίσει ὅλο τόν κόσμο, ἄν χάσει τήν ψυχή του, καί ἀποφάσισε, ἀντί νά ἐπι-δοθεῖ στήν ἐπιδίωξη τῆς δόξας, τοῦ πλούτου, τῶν ἐγκοσμίων τι-μῶν, νά ἐπιδοθεῖ στόν ἀγώνα τῶν ἀρετῶν. Ἀποφάσισε νά ἀγωνισθεῖ γιά νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θέ-λη-μα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά κόψει τά πάθη

του καί νά κατα-κτή-σει τίς ἀρετές, πού θά τοῦ ἄνοιγαν τόν δρόμο γιά νά κερδίσει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τήν αἰώνια ζωή.

Ἀποφάσισε νά ἀλλάξει τόν ἑαυτό του καί νά τόν μεταποιήσει ἀπό χο-ϊκό σέ πνευματικό, ἀπό γήινο σέ οὐράνιο. Ἀποφάσισε νά ἀλλάξει τή ζωή του, καί ἀπό ζωή σαρκική νά τήν μετατρέψει σέ ἀγγελική. Καί ἔτσι κατόρθωσε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, αὐτός πού ἦταν ἕνας ἄρχοντας, ἕνας ἀριστοκράτης, ὄχι μόνο νά ζήσει στίς δύσκολες καί ἀπαράκλητες συνθῆκες τοῦ Ἄθω-νος, ἀλλά καί νά συγκεντρώσει κοντά του πλῆθος ἀνθρώπων πού εἶχαν τά ἴδια ἰδανικά, καί ἀκόμη νά ἀλλάξει τήν πορεία τοῦ Ἄθω-νος ἀλλά καί χιλιάδων ἀνθρώ-πων.

Ἴσως, βέβαια, κάποιοι σκέφτο-νται ποιά σχέση ἔχουν ὅλα αὐτά μέ μᾶς καί τή ζωή μας.

Καί ὅμως ἔχουν, γιατί ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὁ κάθε ἕνας ἀπό ἐμᾶς, ἐπιθυμεῖ ἀπό τή φύση του μία ἀλ-λα-γή, μικρότερη ἤ μεγαλύτερη. Ὅλοι θέλουμε καί εὐχόμαστε νά ἀλλάξει ὁ κόσμος, νά ἀλλάξει ἡ κοινωνία μας πρός τό καλύτερο, καί ἀπογοητευόμαστε, ὅταν βλέ-πουμε ὅτι δέν ἀλλάζει, ὅτι δέν βελτιώνεται τίποτε.

Ἄν ὅμως θέλουμε πραγματικά νά ἀλλάξει κάτι στόν κόσμο μας, στήν κοινωνία μας, στίς σχέσεις μας μέ τούς ἀνθρώπους, τότε θά πρέπει νά προσπαθήσουμε νά ἀλ-λά-ξουμε πρῶτα ἐμεῖς. Νά ἀλλά-ξουμε τόν ἑαυτό μας, νά ἀλλά-ξουμε τή ζωή μας, νικώντας τίς ἀδυ-ναμίες μας, τά ἐλαττώματά μας, τά πάθη μας, καί νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅπως τήν ἔζη-σε καί ὁ ἑορταζόμενος ὅσιος Ἀθα-νάσιος. Πολλές φορές ζητοῦμε ἀπό τούς ἄλλους νά ἀλλάξουν τή ζωή μας. Ζητοῦμε ἀπό τούς κυβερνῶντες, ἀπό τούς πρωθυπουργούς, ἀπό τούς προέδρους, ἀπό τούς βουλευτές νά ἀλλάξουν τή ζωή μας. Ἄν ἐμεῖς δέν ἀγωνισθοῦμε, ὁ κάθε ἕνας νά ἀλλάξει τήν προσωπική του ζωή, δέν θά ἀλλάξουμε καί τόν κόσμο. Γιατί ὁ καθένας μας φέρει εὐθύνη γι᾽ αὐτό τό ὁποῖο ζοῦμε. Καί ἄν ἀλλάξουμε τή ζωή μας, καί ἄν ἀλλάξουμε τόν ἑαυτό μας καί ἀποκτήσουμε «νοῦν Χρι-στοῦ», τότε θά ἀλλάξει σιγά-σιγά καί ὁ κόσμος.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε, λοιπόν, ἀπό τό παράδειγμα τοῦ ὁσίου Ἀθα-να-σίου τοῦ Ἀθωνίτου πού τιμοῦμε σή-μερα, καί ἄς τό ἀκολουθήσουμε. Δέν θά τόν ἀκολουθήσουμε γιά νά πᾶμε στό μοναστήρι, νά πᾶμε στό Ἅγιο Ὄρος ἤ σέ κάποιο μοναστήρι ἔξω, ὅπως ἔκανε ἐκεῖνος. Ὄχι. Ἐκεῖνος μποροῦσε νά τό κάνει, ὅπως τό κάνουν καί πολλοί ἄλλοι. Ἐμεῖς πρέπει νά ἀλλάξουμε τόν «ἔσω» ἑαυτό μας. Νά ἀλλάξουμε τά πάθη μας, τίς ἐπιθυμίες μας, νά φύγει ἀπό μέσα μας ἡ κακία, νά φωλιάσει ἡ ἀγάπη, ἡ φιλαδελφία, νά βλέπουμε τούς ἀδελφούς μας, ὅπως βλέπουμε τόν ἑαυτό μας. Μποροῦμε νά τό κάνουμε αὐτό; Νά δεῖτε πῶς θά ἀλλάξει ὁ κόσμος.

Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος νά μᾶς βοηθήσει ὅλους. Πρῶτα ἐμένα ἀλλά καί

ὅλους ἐσᾶς. Ἀμήν.